

El Presidente

UNIÓN EUROPEA

Comité de las Regiones

**8a Cimera de Presidents de Regions amb Poder Legislatiu de la Unió Europea (REGLEG),
Barcelona, 16 d'Intervenció del Sr. Delebarre, president del Comitè de les Regions
Novembre de 2007**

Senyor president Montilla Aguilera,
Senyores i senyors presidents,

Els agraeixo que m'hagin convidat a intervenir davant de la seva assemblea.

Sens dubte, no és casualitat que l'Assemblea General de REGLEG se celebri per segona vegada en vuit anys a Barcelona, ciutat que serveix d'aparador i de model d'una política de descentralització reeixida. Com a alcalde de Dunkerque, no puc ocultar que cada vegada que em trasllado a Barcelona sento –com d'altres– una certa enveja. Dunkerque i Barcelona no han estat dotats dels mateixos avantatges ni per la naturalesa ni per la geografia, però no puc deixar d'imaginar quin podria ser el potencial de la meua ciutat i la meua regió si disposessin del marge de maniobra de què disposen Barcelona i Catalunya.

Després de la cimera de Cardiff de l'any passat, avui tinc l'honor d'assistir a la segona cimera anual de REGLEG en els meus dos anys de presidència del Comitè de les Regions. No puc sinó felicitar-me que la presència del president del Comitè de les Regions en els seus treballs, encara que sigui l'alcalde d'una ciutat del país més jacobi d'Europa, sigui en l'actualitat una mica normal.

Considero que aquesta normalitat és senyal que hem aconseguit trobar les nostres posicions respectives.

REGLEG s'ha establert com a estructura de ple dret en el panorama dels agents territorials de la integració europea. Com les grans associacions d'ens territorials, REGLEG és present en totes les temàtiques d'aquesta integració. Però la xarxa REGLEG és més que una associació. Per una part, a causa del mateix pes específic dels representants elegits que animen aquesta xarxa. Per altra part, en la mesura que no és exclusivament un lobby europeu, sinó que disposa dels equips més poderosos a escala dels estats membres que estan representats al seu si. Sens dubte, el binomi amb la CALRE representa un avantatge addicional.

Quant al Comitè de les Regions, aquest últim és l'única representació institucional dels interessos regionals i locals al si de la Unió Europea, i l'únic òrgan europeu en el qual les regions amb poder legislatiu estan representades plenament. El Comitè de les Regions és també

És l'única estructura que permet el REGLEG afegir-se a la veu dels ens territorials del conjunt dels 27 estats membres. Sens dubte molts d'ells no tenen ni tindran l'estatut, el poder o les competències de què disposen les regions que vostès governen, però si volem que les qüestions de les regions no es redueixin a les qüestions d'una minoria dins de la Unió Europea, és necessari aliar-se amb totes les regions i municipis d'Europa. El lema que el Tractat Constitucional proposava per a la Unió Europea, a saber, "Unida en la diversitat", li va molt bé tant al Comitè de les Regions com a la relació entre el CDR i el REGLEG.

UNIÓN EUROPEA

Comité de las Regiones

A més, si ens detenim a examinar els èxits obtinguts en els deu últims anys per i per a les regions i municipis d'Europa, podem constatar que en tots els assumptes ha estat una aliança política forta dels agents regionals i locals la que ha permès obtenir els resultats coneguts sobre assumptes com la reforma de la política regional 2007-2013, el reforç de la dimensió regional i local del principi de subsidiarietat i del seu control al si de la Unió Europea, o la creació de nous instruments de cooperació, com l'Agrupació Europea de Cooperació Territorial (AECT).

Acabo d'esmentar la normalitat de les nostres relacions. No obstant això, el context de les nostres relacions es modificarà considerablement en certa manera.

En efecte, la marató de reformes institucionals en el context en el qual opera el REGLEG des de la seva creació l'any 2000 i els treballs sobre el Tractat de Niça, i l'evolució que ha experimentat el Comitè de les Regions des de la seva creació pel Tractat de Maastricht, estan a punt de finalitzar.

El passat 19 d'octubre els dirigents europeus van assolir un acord sobre un nou tractat. Aquest tractat és el resultat d'un consens i, segons la meua opinió, la millor opció que pot considerar actualment. El futur Tractat de Lisboa se sotmetrà a ratificació en tots els estats membres el 2008, per poder entrar en vigor al començament del 2009. En la majoria dels estats membres, la decisió sobre l'acceptació del nou Tractat correspondrà als parlaments nacionals i, en alguns països, també als parlaments regionals.

Gràcies a aquest Tractat podria rellançar-se per fi la dinàmica comunitària que a tots ens feia falta. Des del punt de vista de les ciutats i regions, el Tractat té un significat particular: marca el reconeixement del paper clau que exerceixen els ens territorials en la integració europea.

El Tractat conté, en efecte, nombrosos avenços: des del reconeixement del principi d'autonomia local i regional per la Unió Europea, al reforç dels mecanismes d'aplicació i control dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat, passant pel foment de la cohesió territorial i de la diversitat cultural i lingüística entre els objectius de la Unió.

Referent a les polítiques de la Unió Europea, el Tractat de Lisboa continua sent fidel a les disposicions del Tractat Constitucional. A més, per a major satisfacció del CDR, s'han pres en consideració els reptes vinculats al canvi climàtic, a la política energètica d'Europa, al governament econòmic, als serveis d'interès general i a l'espai de llibertat, seguretat i justícia.

El Comitè de les Regions també pot estar satisfet del nou Tractat referent al seu propi estatut.

Des de la seva creació el 1994, cada revisió dels tractats ha reforçat les seves competències i ha accentuat el seu paper polític. Aquesta última revisió no constitueix una excepció a la regla. És cert que el Comitè continua sent... un comitè; no passa a ser una institució de la UE en el sentit jurídic d'aquest terme. No obstant això, obté nous drets: el de poder acudir directament al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees en cas de violació del principi de subsidiarietat i de recórrer al Tribunal per defensar les seves pròpies prerrogatives.

UNIÓN EUROPEA

Comité de las Regiones

Ara bé, com que la legitimació activa davant del Tribunal de Justícia estava fins ara reservada exclusivament a les institucions, és possible considerar, com recentment ha fet davant de la Taula del Comitè de les Regions Antonio Vitorino, antic representant de la Comissió en la Convenció i actual conseller especial de la Presidència portuguesa per a la CIG, que el CDR queda de fet assimilat a les institucions i representa més que un òrgan merament consultiu.

Finalment, el Protocol sobre l'aplicació dels principis de subsidiarietat i proporcionalitat s'inclou al tractat de reforma com a Protocol núm. 2, immediatament després del Protocol núm. 1 sobre la comesa dels parlaments nacionals. Tal com vostès assenyalen en el seu projecte de declaració, l'aplicació d'aquest protocol garantirà una major participació dels ens locals i regionals en l'elaboració, l'aplicació i l'avaluació de les polítiques comunitàries. En aquest context, el procés de control de la subsidiarietat a través de la xarxa de subsidiarietat establerta al si del CDR obre noves possibilitats de participació dels nivells regional i local en el governament de diversos nivells.

Amb el teló de fons d'aquests avenços aconseguits al Tractat de Lisboa, tinc el convenciment que s'inicia un nou període per a les regions. Actualment ja no és possible imaginar la construcció d'Europa sense que aquestes últimes hi participin directament. Com a representants territorials elegits democràticament, això ens atorga drets, però també ens imposa deures i responsabilitats. Hem de vetllar perquè els ciutadans participin de prop en el procés d'integració europea. Ens hem de mobilitzar per participar en l'esforç comú de comunicació i diàleg amb els ciutadans europeus. Un paper que la Comissió Europea ens convida, d'altra banda, a exercir en la seva iniciativa "Comunicar Europa en associació", publicada el passat mes d'octubre.

En aquest context, considero important assenyalar que el Tractat de Lisboa és un text almenys tan complex com els tractats actuals. D'allà la necessitat de fer esforços de comunicació dirigits als ciutadans per explicar aquest nou Tractat, i el que aporta com a millores al funcionament institucional de la UE, als habitants de les nostres ciutats i regions.

Ens correspon, en particular, activar la capacitat de comunicació dels ens territorials sobre Europa a tots els territoris de la Unió, actuant concertadament amb les assemblees legislatives. Amb aquesta finalitat, proposo el següent:

- crear una xarxa formada per les oficines de premsa dels ens regionals i locals que adapti el missatge sobre l'actualitat europea als interessos territorials, cosa que facilitarà i farà més eficaç el treball dels mitjans de comunicació regionals i locals a l'hora d'utilitzar la informació sobre Europa;
- organitzar en els diferents estats membres, en col·laboració amb les associacions nacionals d'ens regionals i locals, seminaris dirigits als representants regionals i locals per debatre els temes més sensibles en el seu context nacional;
- la publicació de cartes obertes dels governs regionals als diaris més importants per explicar els efectes positius del Tractat de Lisboa;
- celebrar en els consells regionals i municipals sessions especials (com, per exemple, el 9 de maig, Dia d'Europa), obertes als diputats al Parlament Europeu i als membres del Comitè de les Regions, dedicades als èxits de la integració europea i al procés de reforma institucional de la UE.

En els pròxims mesos, el Comitè de les Regions aprovarà aquestes propostes i els convidarà a participar en l'execució de diferents activitats concretes.

Senyores i senyors,

La introspecció institucional permanent i, en particular, aquests últims cinc anys han fet perdre temps a la integració europea, i també han fet que perdi legitimitat el sistema polític que hi ha subjacent.

Espero, per tant, que ara arribarà novament l'hora de la política concreta, ja que no pot convèncer-se sobre Europa si no hi ha continguts per comunicar.

Fins a l'any 2013, el desafiament europeu principal per als ens territorials ja no serà la reforma institucional. Espero, doncs, que el REGLEG serà en el nostre costat per participar en els expedients legislatius i en els grans reptes, actualment en procés de debat, que conformaran Europa a partir de 2010 tocant a la revisió de l'Estratègia de Lisboa, els desafiaments del canvi climàtic i de la política energètica i, a partir de 2013, referent al futur del pressupost europeu i, per tant, al futur de la política de cohesió.

Senyores i senyors,

Permetin-me concentrar-me un moment en la necessitat i els mecanismes de cooperació entre el REGLEG i el CDR. Ja m'he felicitat per la nostra bona col·laboració establerta al llarg dels últims anys.

A més de la seva funció institucional que ja he esmentat abans, el Comitè de les Regions és també un espai de concertació entre tots els agents regionals i locals, així com un catalitzador polític. Permet d'aquesta manera la comprensió mútua, l'anàlisi de perspectives comunes sobre les diferents polítiques europees i la creació d'una xarxa horitzontal entre els agents regionals i locals a Europa. Tinc el convenciment que cada agent sortirà guanyant en aquest procés de suport recíproc.

Sé que vostès comparteixen aquesta convicció, ja que el Comitè de les Regions ocupa contínuament el centre dels seus debats. En efecte, en totes les declaracions que vostès han aprovat des de la seva primera conferència ministerial celebrada a Barcelona el 2000 s'ha assenyalat la importància del CDR i s'ha donat suport a la seva activitat política. En aquestes declaracions polítiques i amb motiu de les diferents conferències intergovernamentals, vostès sempre han treballat en favor de reforçar el paper del Comitè de les Regions en el procés de decisió de la Unió Europea, per la qual cosa els agraeixo aquesta aliança política estable i fidel.

No obstant això, i més enllà del suport general i institucional del Comitè, em complau constatar que durant la meua presidència del Comitè de les Regions s'han reforçat la cooperació i les relacions de treball entre el Comitè i el REGLEG, i han passat a ser cada vegada més operatives.

UNIÓN EUROPEA

Comité de las Regiones

En primer lloc, hem formalitzat les nostres relacions, la qual cosa per a una institució europea representa més que un senyal simbòlic. Els nostres secretaris generals respectius van firmar el desembre de 2006 per primera vegada un pla d'acció conjunt per a l'any 2007. L'avaluació pel Comitè de l'execució d'aquest pla d'acció és molt positiva, per la qual cosa he de convidar els nostres secretaris generals que prossegueixin aquesta forma de cooperació el 2008. Estic segur que la presidència flamenca del REGLEG compartirà el meu punt de vista.

Fa dos anys, a Munic, vostès van decidir crear un grup interregional al si del CDR. Crec que aquesta decisió demostra la voluntat de continuar amb les prioritats i els projectes de les regions amb poder legislatiu al marc més global de la família dels ens territorials a Europa. Per la seva part, el CDR farà tot el possible per donar suport als seus membres de les regions amb poder legislatiu en les seves activitats polítiques.

Referent a un millor governament europeu i al respecte del principi de subsidiarietat, el REGLEG participa plenament en l'activitat del Comitè en aquesta matèria. El procés de control de la subsidiarietat a través de la xarxa interactiva de subsidiarietat establerta al si del CDR obre noves possibilitats de participació dels nivells regional i local, i disposa del suport del REGLEG.

Després d'una fase pilot els anys 2005/2006, aquesta xarxa és en l'actualitat plenament operativa. El dia d'avui, 22 governs de regions amb poder legislatiu formen part de la xarxa i ja participen en les consultes actuals sobre la liberalització dels mercats del gas i l'electricitat, la immigració i el mercat de treball, així com la política de salut de la Unió Europea. Sens dubte, també em congratulo que en el projecte de Declaració de Barcelona que vostès aprovaran en uns instants s'esmenti aquesta xarxa i s'insti a adherir-s'hi.

Agraeixo al REGLEG aquesta deferència, i aprofito l'ocasió per estendre la invitació a unir-se a la xarxa. M'han comunicat, d'altra banda, que s'han distribuït a la sala formularis d'inscripció en la xarxa.

Senyores i senyors presidents,

El desafiament d'una Europa comuna que garanteixi la pau, la prosperitat i l'estabilitat per als nostres ciutadans continuarà sent una de les comeses més importants per a les polítiques a tots els nivells del nostre continent. Aquesta Europa comuna no se l'ha de donar per feta. Es construeix dia a dia. Per analogia amb la definició de nació d'Ernest Renan, podem tenir com a ambició que Europa sigui un plebiscit de cada dia. Aquesta ambició és qüestió de convicció i de compromís.

Els demano que unim les nostres forces per afrontar el desafiament d'aquesta ambició i contribuir així que Europa pugui desenvolupar-se sobre les bases sòlides d'un governament transparent en diversos nivells, del qual les regions formin part integrant.

Moltes gràcies per la seva atenció.